

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันอาทิตย์ที่ 19 มีนาคม 2560..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมทุกท่าน ที่ได้มีความตั้งใจใฝ่ฝันหาเรื่องความสุขความเจริญ ให้เกิดให้มีขึ้น
แก้ต้นด้วยกันทุกท่านทุกคน เราเกิดมาด้วยความปรารถนาทุกท่าน อยากมีความสุข ยามเย็นเดินนั่งนอนก็อยากมี
ความสุขสบาย มีความหมายอย่างนั้น แต่ว่ามันก็ไม่ได้เป็นไปได้ตามความต้องการ เขาเรียกว่ากรรมสังขาร
เรียกว่าร่างกายของคนเราที่อยู่ในโลกนี้ เป็นต่าง ๆ นานา เรียกว่า นานาจิตตัง คิดหลายสิ่งหลายอย่าง คนคน
หนึ่งคิดหลายเรื่องหลายราว ก็เป็นอย่างนั้น แต่มีความหมายอย่างเดียวกันก็คืออยากคิดให้มีความสุข ทุกคนก็มี
ความปรารถนาอย่างนั้น แต่คิดไปแล้วมันเกิดทุกข์ มันก็ไม่ได้สมกับความคิดของตนเอง ทุกสิ่งทุกอย่างเรา
จะปรารถนาให้สมใจหวัง เหมือนความปรารถนาของเรานั้นก็เป็นไปได้ยาก เหตุฉะนั้นเราก็มีหน้าที่จะ
พัฒนาศึกษาธรรมะ มุ่งแก้ไขเรื่องเหตุเรื่องผลของกรรม เรื่อง โกรธเรื่องทุกข์ออกจากกายวาจาใจของเรา ทุกข์
ที่มีก็คือทุกข์ใจ ทุกข์กายนั้นก็มิโรคลัยไข้เจ็บ แต่ทุกข์ใจนี้มันก็เป็นทุกข์ มันทุกข์เหมือนกับมันเจ็บมันป่วย
ใจมันเจ็บป่วย เขาเรียกว่าเป็นทุกข์ทางความคิด เหตุฉะนั้นทุกคนก็จะศึกษาว่าจะทำอย่างไร ให้อยู่ได้
พอเหมาะพอสมตามฐานะของตนเอง ตามกำลังของตนเอง เหมือนคนทำงาน ทำงานหนักเกินไปมันก็เห็นด
เหนื่อยเกิดทุกข์ ถ้าทำงานพอดีกับกำลังของเรา ก็พอทำไปได้ เหตุฉะนั้นเราทุกคนก็ให้รู้จักให้พอประมาณ
ในการใช้กำลังของตนเอง ทำการทำงานก็ดีให้เหมาะสมกับกำลังของตนเอง เรียกว่าเดินสายกลาง เหมือนคน
แบกของ ถ้าของหนักเกินไปก็ต้องหามเหมือนกัน ถ้าของมันเบา ก็ยังพอไปก็ได้ ก็ให้พอเหมาะพอสมกับกำลัง
ของร่างกาย ให้พอเป็นไปได้ ทุกสิ่งทุกอย่างนี้ถ้ามันมากเกินไป มันก็จะทำให้เกิดทุกข์ บางคนมีทรัพย์สมบัติ
มากแต่ก็ยังไม่ผ่อนคลายตนเอง ก็ยังอยากได้มากจนไม่มีที่จะเก็บ ก็คืนรอนจนเป็นทุกข์ก็มี

.. เราก็มาพิจารณาดูห้างร้านบริษัท ธนาคารที่ไหน ถ้าขายต่าง ๆ บ้านใดเมืองใด ขายรถขายเรือ ขาย
เครื่องบินขายสิ่งของต่างๆ ถ้ามันมากเกินไปมันก็สู้ไม่ไหว มันหนัก หนักอกหนักใจ อันนั้นก็เรียกว่ามันมาก
เกินไปไม่มีเวลาพักผ่อน เหตุฉะนั้นต้องมีเวลาพักผ่อนบ้าง พักผ่อนร่างกายแล้วก็พักผ่อนจิตใจ ใจที่คิดมากก็
เรียกว่าทำงานมาก ถ้าร่างกายทำงานมากร่างกายก็อ่อนเพลีย ก็เหนื่อยเหมือนกัน ใจมันก็เหนื่อยเหมือนกันถ้า
คิดมาก บางทีคิดคืออยู่ แต่คิดมากเกินประมาณก็เกิดทุกข์ มันเกินประมาณ ก็ให้คิดพอเหมาะพอสมกับวิชา
ความรู้ของตนเอง เหมือนกับคนทำงานที่มีหน้าที่การทำงานต่างๆ ทำแล้วรายงานมันมีหลายอย่าง มาประคัง
มาทำงานร่วมกัน อย่างเช่นบัญชีมี 4 5 บัญชี หรือ 6 7 8 9 10 บัญชีเพิ่มเติมขึ้นมา ไม่รู้จะคิดบัญชีไหน ก็ปวด
หัวเวียนเกล้า จิตใจก็วุ่นวายเกิดขึ้น ก็เลยหงุดหงิดนอนก็ไม่หลับ ทานอาหารก็ไม่ได้ ก็เลยเกิดไม่สบาย
เหมือนกับมีคนมาทำให้ออนไม่หลับ ทั้งทั้งที่เขาไม่ได้ทำให้เรา เพราะเราไม่รู้ เหมือนกับคนที่เขาค่ากัน เขา
ค่าว่าตัวเราไม่ดี แต่เราก็เกิดวุ่นวายกับเขา ถ้าเรารู้ว่าเขาค่าเรา เราไม่ได้เสียหายเหมือนอย่างที่เขาค่าเรา เราก็ตั้ง

หน้าตั้งตาทำความดีของตนเองต่อไป ไม่ต้องสนใจในเรื่องอย่างนั้น นี่เป็นข้อสำคัญที่เราจะแก้ปัญหา บางทีมันก็เกิดขึ้นเหมือนเขาค่าพ่อค่าแม่ค่าเพื่อนค่าฝูง ค่าปู่ย่าตายายของเรา ก็เพราะเขาเป็นคนไม่ดีไม่รู้จักบุญจักคุณของคน บางคนอย่างหนังสือพิมพ์เขายังค่าพระเจ้าพระสงฆ์ แม้ในทางพระพุทธศาสนา เขาก็ค่าเหมือนกันนินทาเหมือนกัน อันนินทาทำเลเหมือนเทน้ำ เหมือนมีน้ำแล้วเอาไปเทใส่ทะเลทราย ทะเลทรายมันแห้งแล้ง เทไปแล้วมันหายไปไหนน้ำ มันซึมไปไหน จึงเรียกว่าคนนินทาทำเลเหมือนเทน้ำ ไม่ชอกช้ำเหมือนมีคมากริดหิน มันไม่ชอกช้ำอะไรถ้าเราไม่รับมันหายไปเอง ไม่เหมือนเอามิดไปขูดหิน หินมันก็เป็นรอย มันก็เลยไปเจ็บที่ใจ ใจก็โกรธ แม้แต่พระปฏิมาขังราคิน พระปฏิมาขังราคินนั้นแปลว่าอย่างไร พระพุทธรูปอย่างเอามาตั้งไว้ในที่นี้แบบนี้ เขาก็สร้างเอาไว้อย่างสวยงาม แต่ก็ยังมีคนมาติดอยู่..เอ..องค์นี้ขาน้อย องค์นี้หน้าใหญ่ ปากไม่สวยตาไม่สวย พระพุทธรูปตั้งอยู่อย่างนี้แหละ คนก็ยังมานินทาอยู่ ตัวมนุษย์เดินดินหรือจะพันคนนินทา มนุษย์เดินอยู่พื้นดินในโลกนี้มันก็ต้องมี ทำดีแค่ไหนมันก็ต้องโดนนินทา

.. เพราะฉะนั้นเราจะเลือกศึกษาเรื่องอย่างนี้แหละ เพื่อที่จะให้เราไม่หลงไปตามอารมณ์ที่เขาพูดให้เรา เหตุฉะนั้นคนเราจึงวุ่นวายกับเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ จ้องแต่โจมตีว่าเราไม่ใช้อย่างเดียว แต่ตนเองเขาไม่ได้ดูตนเอง ก่อนจะนินทาคนต้องดูตนเองเสียก่อน มองดูตนเองก่อน ว่าตนเองนั้นถูกหรือผิด ตนเองควรพูดหรือไม่ควรพูด ตนเองควรคิดหรือไม่ควรคิดในเรื่องอย่างนี้ เราจะได้ดูตนเอง ผู้ใดมองดูตนเองเข้าใจเรื่องหรือรู้ว่าถูกหรือผิด ถ้าเรามีดีอยู่ เขามาว่าเราไม่ดี มันก็คืออยู่อย่างเดิม มันไม่มีทางไปที่ไหน ขอให้รักษาคุณงามความดีของตนเอง บางคนทำดีๆมาแต่เริ่มต้น แต่ต่อไปต่อมาก็ทำไม่ดี เหมือนคนค้าขายอยู่ด้วยกัน ตอนแรกแรกก็ซื่อสัตย์ด้วยกันดี เอาไปเอามาโกงกันเลขที่นี้ หลอกหลวงกัน เรียกว่ามันเสื่อม รักษาความดีของตนเองไว้ไม่ได้ มันก็ทำให้เกิดทุกข์แก่ตนเองเหมือนกัน เดี่ยวมันก็ไม่มีใครคบหาสมาคม ไม่มีใครค้าขายด้วย ไปมาหาสู่ก็ไม่มีใครอยากไปคบหา คนที่โกหกหลอกหลวงคน เหตุฉะนั้นพวกเราทั้งหลาย เมื่อได้พิจารณาแล้ว ก็จะไม่โกหกกันในการพูดจาปราศรัย พูดให้มันเหมาะสมกับเรื่องราวต่างๆ กับตัวบุคคล กับกาลเวลา หน้าที่ต่างๆ ถ้ารักษาความดีเอาไว้ได้ เหมือนกับญาติโยมที่เคยทำความดีเอาไว้ ก็ให้พยายามรักษาความดีเอาไว้ เคยพูดจาปราศรัยในทางที่ดี ก็รักษาเอาไว้ เคยคิดในทางที่ดีคิดในทางที่มันเป็นความสุข ก็ควรรักษาความคิดเอาไว้ ให้มันดีอยู่อย่างเดิม ให้มันดีมากขึ้น อันนี้ก็แปลว่าเรารักษาความดี ก็เหมือนกับเกลือรักษาความเค็ม เกลือสินเธาว์ก็ดีเกลือทะเลก็ดี ถ้าเราเอาใส่ขวดหรือใส่ตลับเล็กๆ เวลาเดินทางเรานำติดตัวไป จะไปประเทศอเมริกาหรืออังกฤษก็ดี เมื่อไปถึงแล้วก็ลองเปิดชิมดู เมื่อนั้นมันก็ยังเค็มอยู่ดังเดิม ก็เรียกว่ารักษาความเค็มไว้ได้ไม่เสื่อมไปไหน เหมือนกับบุคคลรักษาความดีของตนเอง รักษาได้ทางกายวาจาใจของตนเอง ก็เรียกว่ารักษาความดีของตนเองเอาไว้ไม่เสื่อม ไม่เสียหาย

.. เพราะฉะนั้นพวกเราทั้งหลายมีการศึกษาเรื่องนี้ เราก็จะเห็นว่ามันเสื่อมได้ ถ้าเราดูง่ายๆ เห็นกันง่ายๆ ก็เหมือนกับรัฐบาล รัฐบาลแต่ละรัฐบาลที่ผ่านมา หลายรัฐบาล อาตมาก็ดูมาจนจะเผ่าจะแก่แล้ว ตั้งต้นก็ทำดี ปีที่ 1 ที่ 2 ทำทางซิงซังดี พอ 3 ปี 4 ปีมาซังจะ ไม่ดีเกิดขึ้น รักษาความดีของตนเองไม่ได้ ก็เกิดความวุ่นวาย ไม่สงบของบ้านของเมือง ก็เพราะอะไร ก็เพราะรักษาความดีของตนเองไม่ได้ นั่นแหละมันเป็นอย่างนั้น อันนี้อาตมาก็สงสารเหมือนกันแหละว่า ทำไมหนอตั้งใจทำดีแล้ว มาทำเสียภายหลัง เสียความดีของตนเอง ทำให้เกิดความไม่สงบ เหตุฉะนั้นการที่จะทำให้มันสงบ เหมือนพวกเรานั่งอยู่ด้วยกันทุกคนนี้แหละ ก็ให้อยู่เงียบๆ อยู่สงบ ความสงบมันเป็นความสุข เช่นร่างกายสงบอยู่มันก็ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ แต่ละคนละคนก็จะมีความสบาย ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บก็สบาย ทางด้านวาจาสงบ ก็จะไม่พูดคำที่เกิดความเสียหายเกิดขึ้น ก็เรียกว่ารักษาความดีทางด้านวาจา ทางด้านจิตใจสงบ มันขึ้นยิ่งมีความสุขมากกว่า อันนี้เป็นข้อสำคัญ จิตใจของเรา นั้นมันตั้งอยู่ในความสงบ มันก็มีความสุขมันไม่คิดวุ่นวายเป็นทุกข์ มันก็เลยสงบ ผู้ที่มีความสงบทานอาหารก็อร่อย นอนก็หลับง่ายไม่ต้องวุ่นวายอะไร เรียกว่าจิตใจสงบ ก็พบความสุขเกิดขึ้น เหตุฉะนั้นพวกเราต้องการความสงบ ก็เลยต้องศึกษา เหมือนพวกเรานั่งอยู่ด้วยกันแบบนี้ ก็ให้มีเมตตาต่อซึ่งกันและกัน เมตตาทุกคน ทุกคนอยากให้มีมีความสุข ลองดูคิดเอาเดี๋ยวนี้ก็ได้ คนไหนมาจากจังหวัดไหนก็ดี มาจากเมืองใดจังหวัดไหนก็แล้วแต่ นั่งอยู่ด้วยกันเป็นญาติธรรมร่วมกัน นั่งอยู่ด้วยกันในที่นี้ ถ้ามีทุกข์ก็อยากให้อันทุกข์ ถ้าอยากมีความสุขก็ขอให้มีความสุขทุกคนๆ ทดลองเมตตาอย่างนี้ให้ลองดู ก็จะเห็นทันทีเลยว่าตนเองก็มีความสุข เพราะตนเองให้ความสุขแก่บุคคลอื่น บุคคลให้ความสุขแก่บุคคลอื่น ความสุขย่อมกลับคืนมาเป็นของเรา ก็ให้ลองดูซิเมื่อเราให้ลูกให้หลานให้เพื่อนให้ฝูงมีความสุข ก็แผ่เมตตาไปให้ เราก็มีความสุขเหมือนกัน เพราะให้ความดีแก่เพื่อนแก่ฝูง นี้แหละพ่อแม่ปู่ย่าตายาย จึงเมตตาลูกเมตตาหลาน เมตตาเพื่อนเมตตาฝูงก็ดี เมตตาทั่วไปก็ดีไม่มีประมาณ ก็ยิ่งจะมีความสุขมากขึ้น ทางใจ นอนก็หลับสบาย จะยืนเดินนั่งนอนอยู่ที่ไหน ก็ดี นอนหลับก็ไม่ฝันร้ายตื่นขึ้นมาทีหน้าตาแจ่มชื่นเบิกบาน หน้าตาขี้มึนแจ่มใส อันนี้เป็นคนมีคุณงามความดีอยู่ในใจของตนเอง

.. เหตุฉะนั้นก็ให้ทุกคนพยายามศึกษา หลักธรรมะเหล่านี้ ไปพัฒนาตนเองแก้ไขตนเอง ปรับปรุงตนเอง นั่นก็เป็นหน้าที่ของตนที่จะต้องแก้ไข ไม่ใช่ให้อาตมาจูงแต่อย่างเดียว อาตมาเทศน์ให้ฟังอบรมธรรมะให้ฟัง เป็นเพียงแต่การชี้แนวทางให้ ให้ญาติโยมนำเอาไปคิด ไปพิจารณาพิจารณาว่าจะทำอย่างไร จะทำให้เกิดความสุขจริงๆ ให้นำไปคิดแล้วก็พยายามแก้ไขตนเอง ไม่ใช่ให้อาตมาแก้ไขให้ อาตมาชี้ทางให้เดินเท่านั้น จะเดินหรือไม่เดินเป็นหน้าที่ของตน ถ้าผู้ใดเดินทางถูก มันจะไปบ้านใดเมืองใดประเทศไหน ขึ้นเครื่องบินก็ขึ้นถูกสายการบิน ก็ไปถึงเมืองนั้นได้ ถ้าเรานั่งสายการบินอื่นมันก็ไปประเทศอื่น มันหลงทางมัน

ก็เกิดทุกข์ ฉันทใดก็ดีการปฏิบัติตนก็ฉันทนั้นเหมือนกัน เดินทางผิดทำให้เกิดทุกข์ คิดว่าจะสุขแต่มันทำให้เกิดทุกข์ เหมือนเขาโก่งเขากินเขาน้ำธรรมาธิบงหลวงกันอยู่ มันเป็นอย่างนั้น มันทำให้เกิดทุกข์ที่หลังมันทำไม่ถูก ถ้ามันถูกมันก็มีความสุข สิ่งใดที่มันถูก มันไม่เสียหาย มันเป็นของที่บริสุทธิ์ เหตุฉะนั้นก็ขอให้ศรัทธา ญาติโยมทั้งหลายมีความตั้งใจปฏิบัติตนเอง ทุกคำกั้นคิกๆคั้นๆ ยืนเดินนั่งนอนอยู่ที่ไหนก็แล้วแต่ ขอให้ตรวจตราตนเองฝึกฝนตนเอง เพื่อให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นไปในธรรม เหตุฉะนั้นก็ขออำนาจอวยพรให้ทุกท่าน หากมีจิตประสงค์งานหมายในสิ่งใดไว้ในใจ ก็ขอให้อำนาจบุญกุศลคุณงามความดี จงดลบันดาลให้ศรัทธา ญาติโยมทุกท่าน ได้ประสบพบเห็นแต่ สิ่งของตนเองตั้งความปรารถนาเอาไว้โดยทั่วกัน..ขอเจริญพร..